Karta pracy z tematami i zadaniami dla uczniów klasy 3a 23 czerwca

Blok tematyczny: Wakacyjny zawrót głowy
Temat dnia: Bransoletki przyjaźni

Przed nami tylko 3 dni nauki zdalnej.

23 czerwca obchodzimy Dzień Ojca
Pamiętaj o swoim Tacie!

Dzień Ojca to święto będące wyrazem szacunku i wdzięczności ojcom.

Złóż życzenia, zaśpiewaj piosenkę, bądź miły (miła), możesz również przygotować laurkę.

Jak zrobić Laurkę dla taty - https://www.youtube.com/watch?v=GsybRwXluAw

1.Wejdź na stronę https://epodreczniki.pl/ lub na stronę naszej szkoły i kliknij na zakładkę e-podręczniki, następnie wybierz kształcenie ogólne –edukacja wczesnoszkolna, podręcznik klasa 3 część 4 Lato. Otwórz podręcznik, kliknij na chmurkę w lewej górnej części ekranu. Znajdź znaczek kłosa, jest to blok 34: „Lato, lato, co ty na to? ” następnie kliknij na serduszko jest tam temat 158: Wycieczka z tatą.
- Wykonaj kolejne polecenia.

Edukacja polonistyczna

Temat: Czytanie opowiadania Małgorzaty Musierowicz „Co mam”. Zabawa słowna „Skojarzenia”. Układanie i odczytywanie hasła. Czytanie instrukcji wykonania bransoletki. Wypisywanie poleceń według wzoru. Zamiana zdania rozkazującego na zdanie oznajmujące i pytające. Wymyślanie symboli pamięci o przyjaciołach. Dopisywanie cząstki nie. Czytanie i pisanie podziękowania. Pisanie przysłów o przyjaźni. Cechy prawdziwego przyjaciela.

1.Przeczytaj opowiadanie Małgorzaty Musierowicz „Co mam”.

Małgorzata Musierowicz

Co mam

Co mam.

Mam siedem lat. Mam rodziców i rower. I mam siostrę w wózku.

Czego nie mam.
Zębów na dole. Podwórka. I przyjaciela.
Dlatego jest mi smutno. Może na to nie wyglądam, ale jest mi smutno, bo nie mam przyjaciela. Również jest mi smutno, że nie mam podwórka. Ale zamiast podwórka mam śmietnik, trzepak do dywanów i bramę. W bramie zawsze stoją starsi chłopcy i śmieją się ze mnie, jak upadnę, albo zabierają mi rower, jak wyjdę z rowerem. Na trzepaku można wisieć i fikać kozły. Więc to mam zamiast podwórka. A zamiast przyjaciela? Nic.
Raz rudy Bartkowiak, co chodzi już do trzeciej klasy i często stoi w bramie, chciał się ze mną zaprzyjaźnić.
– Jak leci, Andrzej – pyta – nie masz czasem gumy do żucia?
– Nie mam – mówię.
– A forsę masz?
– Mogę mieć – mówię
Poleciałem do domu i poprosiłem mamę, żeby mi dała na gumę Donald, i zaraz pobiegłem do kiosku.
Oddałem Bartkowiakowi wszystkie cztery paczki, on pożuł, pożuł i mówi:
– przyjdź jutro, pobawimy się w wojnę.
– Ale w wojnę się nie bawił, tylko znów chciał gumę. Pobiegłem do domu, a mama pyta, na co mi tyle pieniędzy.
– Na gumę dla Bartkowiaka – mówię.
No i tak się skończyła przyjaźń z Bartkowiakiem, bo bez gumy bawić się już nie chciał. W nic.
Powiedziałem mamie, że przez nią straciłem przyjaciela.
– Ale mi przyjaciel – mama na to – on lubi nie ciebie, ale to, co od ciebie dostaje.
Dziewczyny to mnie lubią. Nie wiem dlaczego. Raz pytam jedną, a ona mi na to
– bo masz takie loczki jak aniołek.
No! Ja dziękuję za takie lubienie. Chcę mieć przyjaciela chłopaka, i już!
Zacząłem chodzić do nowej szkoły, a w niej chłopaków dużo, ale wszyscy już się znają. W parze pani mnie ustawiła z Grzesiem. Grzesio jest chudy, mały i tak zabawnie mówi. Nie: szafa, a: fafa, nie: sok, a: fok. Dzieci się z niego śmieją. To on cicho siedzi, nie odzywa się, a jak pani go pyta, to patrzy w drugą stronę i udaje, że nic nie słyszy. Dogadać się z nim nie można, taki wystraszony.
Tłusty Krzysiek jest duży i mocny. Jego tata jest policjantem i daje czasami Krzyśkowi gwizdek do ponoszenia. Bardzo bym się chciał z Krzyśkiem zaprzyjaźnić. Ale on na mnie nie patrzy. On się przyjaźni z drugim mocnym i dużym, z Mariuszem. Razem są jeszcze mocniejsi i wszyscy ich się boją. To po co Krzyśkowi przyjaciel taki jak ja?
Moja mama na to: przyjaciel powinien pomagać przyjacielowi, ale nie oczekiwać zapłaty.
Ta gruba Hanka z czarnym włosami przyjaźni się z Jolą. Chodzą sobie na przerwach pod rękę i gadają cały czas. A co Hanka zobaczy Grzesia, to mówi: kulfon, kulfon! – i w śmiech.
Najpierw myślałem, że to jakaś zabawa, i też się roześmiałem. Grzesio myślał, że ja śmiałem się z niego. A Hanka jeszcze bardziej: kulfon, kulfon! A Jola też w śmiech i woła: kulfon!
Dopiero zrozumiałem, że Hanka naprawdę chce zrobić Grzesiowi przykrość, a Jola ją naśladuje, bo jest jej przyjaciółką. No, wiecie!
Już nawet nie musiałem pytać mamy. Sam zrozumiałem, że przyjaciel musi na przyjaciela nakrzyczeć, kiedy ten robi coś złego.
A Grzesio stanął pod murkiem i popłakuje.
– Nie rycz, chłopie – mówię i klepię go po plecach.
– Idź fobie – on na to i zakrywa twarz.
Nic już nie mówiłem. W kieszeni miałem czerwony modelik volkswagena, a w drugiej kieszeni – przyczepkę do niego. Kempingówkę z czerwonymi firankami. Wyjąłem ją, zaczepiłem, zacząłem jeździć volkswagenem po żwirze obok Grześka nogi i patrzę ukradkiem, czy Grzesiek beczy. Już nie beczy. Patrzy na kempingówkę, a oczy mu się świecą.
– Chcesz pojeździć? – pytam go.
– Jafne – on mi na to
Całkiem się pocieszył.
Pani zawołała nas do sali.
– Będziemy się uczyć piosenki – mówi.
– Dobrze, dobrze – wołają dzieciaki, a Hanka najgłośniej, żeby pani słyszała. A jak się pani odwróciła, to ona znów do Grzesia: kulfon, kulfon. I w śmiech. A co pani spojrzy, to ta znów ma słodką minę.

„Toś ty taka” – myślę sobie. A Grzesio znów się robi smutny.
Więc jak się uczyliśmy tej piosenki, włożyłem Hance za kołnierz kłosek od trawy, zielony taki, rósł na boisku.
Ona się obejrzała, a ja mówię:
– To za kulfona, to jest robal, wstrętny, z nogami, jak cię ugryzie, to będziesz miała bąble na plecach.
Wrzasnęła, jak nie wiem co, a my z Grześkiem w śmiech.
– Proszę pani, oj, proszę pani – woła Hanka. – Oj, Andrzej z Grześkiem wpuścili mi robala na plecy.
Pani wystraszona pędzi do niej i pakuje jej rękę za kołnierz. Jak wyjęła kłosek, to nakrzyczała na nas, że koleżankę straszymy. A my z Grześkiem nic. Trochę nam się zrobiło głupio, ale Hanka miała za swoje!
Grzesiek odprowadził mnie do domu, bo blisko mieszkam.
Patrzymy, a tu Bartkowiak wraca ze szkoły. Gumę ciamka, zadowolony taki, a ja się zagapiłem i ryms! – przewróciłem się Bartkowiakowi pod nogi. Bartkowiak ryknął śmiechem, a Grzesio na to:
– Cicho, łobuzie! Taki stary, a taki głupi! – podał mi rękę i pomógł wstać.
A Bartkowiak tak się zdziwił, że stanął bez ruchu z otwartymi ustami.
Patrzymy, a tu idzie moja mama z zakupami.
– Cześć – mówię.
– Cześć – mówi mama. – Kto to taki, ten sympatyczny chłopiec? – pyta i patrzy na Grzesia.
– Ten chłopiec? – ja na to. – To mój przyjaciel, mamo.

2. Odpowiedz ustnie na pytania:
• Dlaczego chłopcu było smutno?
• Kto chciał się z nim zaprzyjaźnić?
• Z kim chciał zaprzyjaźnić się chłopiec w nowej szkole?
• Dlaczego dzieci dokuczały Grzesiowi?
• Co chłopcy zrobili Hani?
• Jak zachował się Grześ podczas spotkania z Bartkowiakiem?
• Jak Andrzej przedstawił mamie nowego kolegę?

3.Powiedz z czym kojarzy ci się słowo przyjaciel?

4.Podaj kilka cech prawdziwego przyjaciela.

5. Praca z podręcznikiem s. 98-99
Przeczytaj instrukcję wykonania bransoletek.

6.Praca w kartach pracy s. 102 – ćwiczenie 1, 2, 3
Ćwiczenie 1
Z tekstu instrukcji wykonania bransoletek w podręczniku s. 98 wypisz polecenia według wzoru.
Znajdź wypisane wyrazy w diagramie. Wykreśl ich litery. Z pozostałych liter odczytują hasło (POCZUJMY MOC PRZYJAŹNI). Zapisz je.
Ćwiczenie 2
Przeczytaj podane zdanie rozkazujące i zamień je na oznajmujące i pytające. Wykorzystaj wszystkie wyrazy. Możesz zmieniać ich formę. Zapisz oba zdania.
Ćwiczenie 3
Przeczytaj wyrazy. Dodaj do nich przeczenie nie i zapisz starannie wyrazy.

7. Praca z podręcznikiem s.99- ćwiczenie 3
Przeczytaj podziękowanie. Odpowiedz na pytania:
• Za co uczniowie dziękują pani?
• A za co ty chcesz podziękować swojemu wychowawcy?

8. Praca w kartach pracy s. 102 – ćwiczenie 4, 5
Ćwiczenie 4
Zastanów się, za co możesz podziękować koledze lub koleżance z klasy. Przeczytaj w ramce, co zawiera podziękowanie. Napisz pięknie podziękowanie, wymyśl i narysuj w okienku symbol, który przedstawi koleżeńską więź.
Ćwiczenie 5
Odszyfruj hasło, wyjaśnij, co ono oznacza.
Przyjaciel od serca – przyjaciel na dobre i na złe; przyjaciel, na którego zawsze możemy liczyć; bratnia dusza.
Uzupełnij zdanie hasłem we właściwej formie i dopisz imię przyjaciela.

9. Praca w zeszycie do j. polskiego

Przepisz do zeszytu 3 dowolne przysłowia związane z przyjaźnią.
Dla przyjaciela nowego nie opuszczaj starego.
Prawdziwych przyjaciół poznajemy w biedzie.
Kto znalazł przyjaciela, znalazł skarb.
Nigdy nowa przyjaźń nie wyrówna starej.
Co dasz dobremu przyjacielowi, nie zginie.
Jeden prawdziwy przyjaciel lepszy niż wielu krewnych.
10. Zadanie dodatkowe dla chętnych - wykonanie bransoletki dla przyjaciela.
Postępują zgodnie z instrukcją w podręczniku i wykonaj bransoletkę przyjaźni. Wykorzystaj do tego: sznurki, wstążki, rzemyki lub sznurówki, różnokolorowe koraliki, kryształki i inne ozdoby. Bransoletkę przeznacza dla wybranej osoby. Będziesz mogła (mógł) ją wręczyć tej osobie na zakończenie roku szkolnego.

Edukacja matematyczna

Temat: Poznanie przestrzennych figur geometrycznych. Składanie modelu przestrzennych figur geometrycznych. Rysowanie figur
1.Praca w kartach pracy s.82 zadanie 1, 2, 3
Zadanie 1
Wytnij z „Wycinanki" model figury przestrzennej i postępuj zgodnie z instrukcją. Uzupełnij zdania. Wpisz w kratki liczbę kwadratowych ścian oraz liczbę wierzchołków. Następnie przeczytaj treść zadania. Oblicz długość trasy, jaką przeszła mucha wzdłuż czerwonej linii. Sprawdź wyniki swoich obliczeń.
Zadanie 2
Połącz liniami w pary figury przestrzenne, które mają podobny kształt. Poszukaj figur przestrzennych o podobnych kształtach w domu.
Zadanie 3
W dowolnym pudełku oblicz liczbę ścian i podają nazwę kształtu każdej ściany. Zmierz długość, szerokość i wysokość tego pudełka. Wyniki pomiarów zapisz w kratkach. Sprawdź poprawność wykonania zadania.

2.Praca w kartach pracy s.83 zadanie 4
Zadanie 4
Wykonaj, zgodnie z podaną instrukcją, figurę przestrzenną. Uzupełniaj zdania. Określ kształt każdej ściany figury, podaj liczbę ścian i wierzchołków.
Przeczytaj treść zadania. Oblicza długość drogi, jaką przeszła mrówka zanim ponownie doszła do czerwonej kropki. Następnie oblicz długość trasy mrówki do czerwonej kropki, jaką przeszła po raz dziesiąty.
Sprawdź poprawność wykonania zadania.
Zadanie 5 - rozwiązywanie zadania trudniejszego.
Przeczytaj treść zadania. Narysuj w ramkach pod budowlami to, co widzi dziewczynka patrząca na budowle: niebieską, czerwoną i fioletową.
W razie wątpliwości możesz ułożyć pokazane figury z kostek do gry lub z klocków. Sprawdź poprawność wykonania zadania.